

Sygn. akt IV KK 660/21

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **B. K.**

skazanej z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 3 marca 2022 r.,

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 26 stycznia 2021 r., sygn. akt III Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w L.

z dnia 24 lipca 2020 r., II K (...),

p o s t a n o w i ł

1) pozostawić kasację obrońcy skazanej bez rozpoznania

**2) zwolnić skazaną od ponoszenia kosztów sądowych
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 lipca 2020 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w L. skazał B. K. za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres dwóch lat. Sąd orzekł również o obowiązku informowania przez B. K. kuratora o przebiegu okresu próby, zasądził od oskarżonej na rzecz P. Sp. z o.o. kwotę 1060 zł tytułem naprawienia szkody.

Wyrok Sądu I instancji został zaskarżony apelacjami oskarżonej i jej obrońcy. Po ich rozpoznaniu Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 26 stycznia 2021 r., III Ka (...), zakwalifikował czyn przypisany oskarżonej jako wypadek

mniej wagi i zakwalifikował go z art. 286 § 3 k.k., obniżył orzeczoną karę pozbawienia wolności do 3 miesięcy, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanej, który nie wskazał zakresu jego zaskarżenia. W kasacji podniósł zarzuty rażącego naruszenia prawa mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 4 i 7 k.p.k. W związku z tymi zarzutami wniósł o uchylenie obu wyroków i umorzenie postępowania lub uchylenie tych wyroków i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, jak również o zwolnienie skazanej od obowiązku wnoszenia opłaty sądowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanej jest niedopuszczalna. Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenia te nie dotyczą kasacji wniesionej z powodu uchybień z art. 439 k.p.k. oraz kasacji wniesionej na podstawie art. 521 k.p.k. wnoszonej przez podmioty szczególne.

W badanej sprawie pomimo orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w kasacji nie podniesiono uchybienia z art. 439 k.p.k. Tego rodzaju uchybienia w zaskarżonym orzeczeniu nie stwierdzono także z urzędu, ani też zaistnienie sytuacji procesowych wskazanych w art. 435 k.p.k. i art. 455 k.p.k. Nie została też kasacja wniesiona na podstawie art. 521 k.p.k. przez podmioty szczególne, a tylko przez obrońcę skazanej. W związku z tymi wszystkimi zaszłościami brak było podstaw do przyjęcia tej kasacji.

Stąd też na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawił ją bez rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Orzeczenie o zwolnieniu skazanej od ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego zapadło stosownie do treści art. 624 § 1 k.p.k. i było uzasadnione stwierdzoną sytuacją majątkową skazanej, skutkującą uznaniem, iż uiszczenie tych kosztów byłoby dla niej zbyt uciążliwe.

